

EM 2018/137

24/10-2018

Randi Vestergaard Evaldsen

Forslag til Inatsisartutbeslutning om, at Naalakkersuisut pålægges, senest til EM2019, at fremlægge en evaluering af Majoriaq. Evalueringen skal afdække i hvor høj grad Majoriaq opfylder sit formål om at gøre borgerne uddannelses- eller arbejdsparate. Evalueringen skal endvidere komme med forslag til effektiviseringer og besparelser med baggrund i de hidtidige erfaringer.

(Medlem af Inatsisartut Nivi Olsen, Demokraterne)

(1. behandling)

Først vil jeg takke Inatsisartutmedlem Nivi Olsen for dette beslutningsforslag

Som samfund bruger vi over 100 millioner kroner på Majoriaq. Det er mange penge, og det er vigtigt at vide, at vi får fuld valuta for de penge. Majoriaq er et pragtfuldt eksempel på brandslukning. Ideelt set burde vi slet ikke bruge så mange penge herpå, da fokus i stedet burde være på at gøre børn og unge arbejdsmarkeds- og uddannelsesparate i uddannelsessystemet. Og her tænker jeg primært på folkeskolen.

Hvis vi havde en folkeskole der fungerede funktionelt og realistisk, så skulle vi ikke bruge så mange penge på Majoriaq. Så enkelt er det faktisk. Selv uden en redegørelse som den her foreslåede, siger det mig allerede, at der er noget der ikke hænger sammen. Majoriaq er en nødløsning, som vi politikere er nødt til at behandle som en sådan. Vi er nødt til at adressere problemets kerne i stedet.

For Demokraterne handler det om de tidlige år, førskolen og især folkeskolen. Vi blive nødt til at sætte ekstra fokus i folkeskolen og gøre den meget stærkere og smidigere. Vi har i dag opbygget et skolesystem, som er kopieret fra blandt andet Danmark, og som efter min mening ikke er tilpasset vort samfund. I dag producerer vi børn til at tage gymnasiet – ikke at der er noget galt heri, men hvem siger, at alle skal den vej? Og afgangresultaterne fra folkeskolen er fortsat deprimerende læsning. Vi står med andre ord i en situation, hvor virksomhederne mangler arbejdskraft især inden for håndværksfagene – alligevel har vi arbejdsløse gående rundt og alligevel bruger vi mere end 100 millioner kroner om året på Majoriaq.

De mere end 100 millioner kroner vi bruger på Majoriaq er og bliver en lappeløsning som forhåbentlig kan udfases i takt med, at flere og flere kommer bedre gennem folkeskolen, men derfor er det stadig vigtigt at så mange penge bruges med den rette omhu og til de rette indsatser. Det er vigtigt, at vi ved om pengene bruges effektivt eller om der er plads til forbedringer. Jeg føler mig overbevist om, at det her er et område, hvor vi godt kan spare nogle penge.

Vi skal som politikere påtage os et ansvar og være visionære hvad angår fremtiden. For os er visionen på dette område, at alle raske mennesker i vort land skal tage sig en uddannelse eller være i arbejde, så enkelt er det. Det er nødvendigt, at alle der kan bidrage til driften af samfundet også skal bidrage.

Vi er på denne baggrund enig med at forslagsstiller i, at vi naturligvis er nødt til at evaluere en indsats, der koster samfundet så mange penge om året.

Forslaget sendes til videre behandling i Erhvervsudvalget.